

ΟΔΗΓΙΑ 2006/129/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Δεκεμβρίου 2006

για την τροποποίηση και τη διόρθωση της οδηγίας 96/77/ΕΚ της Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών υλών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 89/107/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα πρόσθετα που μπορούν να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για την ανθρώπινη διατροφή⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο α),

Μετά από διαβούλευση με την Επιστημονική Επιτροπή Τροφίμων και την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 96/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών υλών⁽²⁾, ορίζει τα κριτήρια καθαρότητας για ορισμένα πρόσθετα τροφίμων που αναφέρονται στην οδηγία 95/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1995, για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών⁽³⁾.
- (2) Κρίνεται σκόπιμο να αποσυρθούν τα κριτήρια καθαρότητας για τις ουσίες E 216 p-υδροξυβενζοϊκό προπύλιο και E 217 άλας με νάτριο του p-υδροξυβενζοϊκού προπυλίου, η χρήση των οποίων ως πρόσθετων τροφίμων δεν επιτρέπεται πλέον.
- (3) Ορισμένες γλωσσικές εκδόσεις της οδηγίας 96/77/ΕΚ περιέχουν λάθη ως προς τις ακόλουθες ουσίες: E 307 άλφα-τοκοφερόλη, E 315 ερυθροβικό οξύ, E 415 ξανθανικό κόμμι. Τα εν λόγω λάθη πρέπει να διορθωθούν. Επιπλέον, είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη οι προδιαγραφές και οι αναλυτικές τεχνικές που καθορίζονται στον Codex Alimentarius για τα πρόσθετα, όπως διαμορφώθηκαν από την κοινή επιτροπή εμπειρογνομόνων για τα πρόσθετα τροφίμων των FAO/WHO (Joint FAO/WHO Expert Committee on

Food Additives — JECFA). Συγκεκριμένα κατά περίπτωση, τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας προσαρμόστηκαν ώστε να αντικατοπτρίσουν τα όρια των μεμονωμένων βαρέων μετάλλων ενδιαφέροντος. Για λόγους σαφήνειας πρέπει να αντικατασταθεί ολόκληρο το κείμενο ως προς τις εν λόγω ουσίες.

- (4) Πρέπει να τροποποιηθεί το επίπεδο θεικής τέφρας στα κριτήρια καθαρότητας στην ουσία E 472 γ εστέρες του κιτρικού οξέος με μονο- και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων, προκειμένου να καλυφθούν τα προϊόντα που έχουν εξουδετερωθεί εν μέρει ή πλήρως.
- (5) Πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η ουσία E 559 πυριτικό αργίλιο παράγεται από ακατέργαστο καολινικό άργιλο που δεν έχει μολυνθεί από διοξίνες. Επομένως, η παρουσία διοξίνης στον ακατέργαστο καολινικό άργιλο πρέπει να περιορίζεται στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο.
- (6) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν προδιαγραφές για τα νέα πρόσθετα τροφίμων που εγκρίνονται δυνάμει της οδηγίας 2006/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 95/2/ΕΚ για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών, και της οδηγίας 94/35/ΕΚ για τα γλυκαντικά που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα: E 319 τριτοταγής βουτυλο-υδροκινόνη (TBHQ), E 426 ημικυτταρίνη σόγιας, E 462 αιθυλοκυτταρίνη, E 586 4-εξυλοεσορκινόλη, E 1204 πουλουλάνη και το E 1452 οκτενυληλεκτρικό αμυλοαργίλιο.
- (7) Επομένως, η οδηγία 96/77/ΕΚ πρέπει να τροποποιηθεί και να διορθωθεί ανάλογα.
- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα της οδηγίας 96/77/ΕΚ τροποποιείται και διορθώνεται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 27. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 339 της 30.12.1996, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2004/45/ΕΚ (ΕΕ L 113 της 20.4.2004, σ. 19).

⁽³⁾ ΕΕ L 61 της 18.3.1995, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/52/ΕΚ (ΕΕ L 204 της 26.7.2006, σ. 10).

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι 15 Φεβρουαρίου 2008. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων αυτών και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίσουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές θα πρέπει να περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή θα πρέπει να συνοδεύονται από τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αυτής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα της οδηγίας 96/77/ΕΚ τροποποιείται και διορθώνεται ως εξής:

1. Τα κείμενα που αφορούν το *p*-υδροξυβενζοϊκό προπύλιο E 216 και το άλας με νάτριο του *p*-υδροξυβενζοϊκού προπυλίου E 217 διαγράφονται.
2. Το κείμενο που αφορά την άλφα-τοκοφερόλη E 307 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«E 307 ΑΛΦΑ-ΤΟΚΟΦΕΡΟΛΗ

Συνώνυμα	DL- α-τοκοφερόλη
Ορισμός	
Χημική ονομασία	DL-5,7,8-τριμεθυλο-τοκόλη DL-2,5,7,8-τετραμεθυλο-2-(4',8',12'-τριμεθυλοτρι-δεκατριυλο)- χρωμανόλη-6
Αριθ. EINECS	233-466-0
Χημικός τύπος	C ₂₉ H ₅₀ O ₂
Μοριακό βάρος	430,71
Δοκιμασία	Περιεκτικότητα τουλάχιστον 96 %
Περιγραφή	Υποκίτρινο έως κεχριμπαρόχρωμο, σχεδόν άοσμο, διαυγές παχύρρευστο έλαιο που, όταν εκτεθεί στον αέρα ή στο φως, οξειδώνεται και αμαυρώνεται
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Αδιάλυτο σε νερό, ευδιάλυτο σε αιθανόλη, αναμειξιμο με αιθέρα
B. Φασματοφωτομετρία	Μέγιστο απορρόφησης σε απόλυτη αιθανόλη σε μήκος κύματος 292 nm περίπου
Καθαρότητα	
Δείκτης διάθλασης	n_D^{20} 1,503-1,507
Ειδική απορρόφηση E ¹ % _{1 cm} σε αιθανόλη	E ¹ % _{1 cm} (292 nm) 72-76 (0,01 g σε 200 ml απόλυτης αιθανόλης)
Θεϊκή τέφρα	0,1 % κατ' ανώτατο όριο
Ειδική στροφική ικανότητα	[α] _D ²⁵ 0° ± 0,05° (διάλυμα σε χλωροφόρμιο σε αναλογία 1:10)
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

3. Το κείμενο που αφορά το ερυθροβικό οξύ E 315 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«E 315 ΕΡΥΘΟΡΒΙΚΟ ΟΞΥ

Συνώνυμα	Ισοασκορβικό οξύ D-αραβοασκορβικό οξύ
Ορισμός	
Χημική ονομασία	γ-λακτόνη του D-ερυθρο-εξεν-2-ικού οξέος Ισοασκορβικό οξύ D-ισοασκορβικό οξύ

Αριθ. EINECS	201-928-0
Χημικός τύπος	C ₆ H ₈ O ₆
Μοριακό βάρος	176,13
Δοκιμασία	Περιεκτικότητα τουλάχιστον 98 % σε άνυδρη ουσία
Περιγραφή	Λευκό έως υποκίτρινο κρυσταλλικό στερεό που, όταν εκτεθεί στο φως, αμαυρώνεται σταδιακά
Ταυτοποίηση	
A. Πεδίο τιμών σημείου τήξης	164 °C έως 172 °C περίπου με διάσπαση
B. Θετική δοκιμή ασκορβικού οξέος/χρωστική αντίδραση	
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	0,4 % κατ' ανώτατο όριο μετά από ξήρανση υπό ελαττωμένη πίεση με silica gel για 3 ώρες
Θεική τέφρα	0,3 % κατ' ανώτατο όριο
Ειδική στροφική ικανότητα	[α] _D ²⁵ υδατικού διαλύματος συγκεντρώσεως 10 % (w/v) μεταξύ - 16,5° και - 18,0°
Οξαλικά ιόντα	Σε διάλυμα 1 g της ουσίας σε 10 ml νερού, προστίθενται 2 σταγόνες παγόμορφου οξικού οξέος και 5 ml διαλύματος οξικού ασβεστίου συγκεντρώσεως 10 %. Το διάλυμα πρέπει να παραμένει διαυγές
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

4. Το ακόλουθο κείμενο που αφορά την τριτοταγή βουτυλο-υδροκινόνη (TBHQ) E 319 παρεμβάλλεται μετά το ερυθροβικό νάτριο E 316:

«E 319 ΤΡΙΤΟΤΑΓΗΣ ΒΟΥΤΥΛΟ-ΥΔΡΟΚΙΝΟΝΗ (TBHQ)

Συνώνυμα	TBHQ
Ορισμός	
Χημικές ονομασίες	Tert- βουτυλο-1,4-βενζοδιόλη 2-(1,1-διμεθυλαιθυλο)-1,4-βενζοδιόλη
Αριθ. EINECS	217-752-2
Χημικός τύπος	C ₁₀ H ₁₄ O ₂
Μοριακό βάρος	166,22
Δοκιμασία	Περιεκτικότητα τουλάχιστον 99 % σε C ₁₀ H ₁₄ O ₂
Περιγραφή	Λευκό κρυσταλλικό στερεό με χαρακτηριστική οσμή
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Πρακτικά αδιάλυτο σε νερό, ευδιάλυτο σε αιθανόλη
B. Σημείο τήξης	126,5 °C ή περισσότερο
Γ. Φαινολικές προομιξείεις	Διαλύστε περίπου 5 mg του δείγματος σε 10 ml μεθανόλης και προσθέστε 10,5 ml διαλύματος διμεθυλαμίνης (αναλογία 1:4). Παράγεται χρώμα κόκκινο προς ροδόχρουν

Καθαρότητα

<i>Tert</i> -βουτυλο- <i>p</i> -βενζοκινόνη	0,2 % κατ' ανώτατο όριο
2,5-δι- <i>tert</i> -βουτυλυδροκινόνη	0,2 % κατ' ανώτατο όριο
Υδροξυκινόνη	0,1 % κατ' ανώτατο όριο
Τολουόλιο	25 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

5. Το κείμενο που αφορά το ξανθανικό κόμμι E 415 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«E 415 ΞΑΝΘΑΝΙΚΟ ΚΟΜΜΙ**Ορισμός**

Το ξανθανικό κόμμι είναι ένας μακρομοριακός πολυσακχαρίτης, που λαμβάνεται με ζύμωση καθαρής καλλιέργειας υδατανθράκων με φυσικά στελέχη του βακτηριδίου *Xanthomonas campestris*, ακολουθούμενη από καθαρισμό με εκχύλιση με αιθανόλη ή προπανόλη-2, ξήρανση και άλεση. Περιέχει ως κύριες δομικές μονάδες εξόζης D-γλυκόζη και D-μαννόζη μαζί με D-γλυκουρονικό οξύ και πυροσταφυλικό οξύ και παρασκευάζεται σε μορφή αλάτων με νάτριο, κάλιο ή ασβέστιο. Τα διαλύματά του είναι ουδέτερα

Μοριακό βάρος	Περίπου 1 000 000
Αριθ. EINECS	234-394-2
Δοκιμασία	Η ξηρά ουσία παρέχει τουλάχιστον 4,2 % και όχι άνω του 5 % CO ₂ , που αντιστοιχεί σε περιεκτικότητα σε ξανθανικό κόμμι 91 % έως 108 %

Περιγραφή

Σκόνη χρώματος κρεμ

Ταυτοποίηση

A. Διαλυτότητα	Διαλυτό σε νερό, αδιάλυτο σε αιθανόλη
----------------	---------------------------------------

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 15 % (105 °C, 2 1/2 ώρες)
Ολική τέφρα	16 % κατ' ανώτατο όριο, επί ξηράς ουσίας προσδιοριζόμενης με πύρωση στους 650 °C μετά από ξήρανση στους 105 °C για 4 ώρες
Πυροσταφυλικό οξύ	1,5 % ή περισσότερο
Άζωτο	1,5 % κατ' ανώτατο όριο
Αιθανόλη και προπανόλη 2	500 mg/kg κατ' ανώτατο όριο, ξεχωριστά ή σε συνδυασμό
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Συνολικός αριθμός μικροοργανισμών	5 000 αποικίες ανά γραμμάριο κατ' ανώτατο όριο
Ζυμομύκητες και ευρωτομύκητες	300 αποικίες ανά γραμμάριο κατ' ανώτατο όριο
<i>E. coli</i>	Απουσία σε 5 g
<i>Salmonella</i> spp.	Απουσία σε 10 g
<i>Xanthomonas campestris</i>	Απουσία ζωντανών κυττάρων σε 1 g»

6. Το ακόλουθο κείμενο που αφορά την ημικυτταρίνη σόγιας E 426 παρεμβάλλεται μετά τη γλυκομαννάνη κοής E 425(ii):

«E 426 ΗΜΙΚΥΤΤΑΡΙΝΗ ΣΟΓΙΑΣ

Συνώνυμα

Ορισμός

Χημικές ονομασίες

Δοκιμασία

Περιγραφή

Ταυτοποίηση

A. Διαλυτότητα

pH διαλύματος συγκεντρώσεως 1 %

B. ιξώδες διαλύματος 10 %

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση

Πρωτεΐνη

Ολική τέφρα

Αρσενικό

Μόλυβδος

Υδράργυρος

Κάδμιο

Συνολικός αριθμός μικροοργανισμών

Ζυμομύκητες και ευρωτομύκητες

E. Coli

Η ημικυτταρίνη σόγιας είναι εξευγενισμένος υδατοδιαλυτός πολυσακχαρίτης που λαμβάνεται από ίνες σόγιας που απαντούν στη φύση με εκχύλιση με ζεστό νερό

Εξευγενισμένος υδατοδιαλυτός πολυσακχαρίτης σόγιας
Υδατοδιαλυτές ίνες σόγιας

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε υδατάνθρακα 74 %

Ρέουσα αποξηραμένη με ψεκασμό λευκή σκόνη

Διαλυτή σε θερμό και κρύο νερό χωρίς σχηματισμό πηκτωμάτων

5,5 ± 1,5

200 mPa.s κατ' ανώτατο όριο

7 % κατ' ανώτατο όριο (105 °C, 4 h)

14 % κατ' ανώτατο όριο

9,5 % κατ' ανώτατο όριο (600 °C, 4 h)

2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

5 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

3 000 αποικίες ανά γραμμάριο, κατ' ανώτατο όριο

100 αποικίες ανά γραμμάριο, κατ' ανώτατο όριο

Απουσία σε 10 g»

7. Το ακόλουθο κείμενο που αφορά την αιθυλοκυτταρίνη E 462 παρεμβάλλεται μετά τη μεθυλοκυτταρίνη E 461:

«E 462 ΑΙΘΥΛΟΚΥΤΤΑΡΙΝΗ

Συνώνυμα

Ορισμός

Χημικές ονομασίες

Χημικός τύπος

Αιθυλαιθέρας κυτταρίνης

Η αιθυλοκυτταρίνη είναι κυτταρίνη που λαμβάνεται απευθείας από ινώδη μέρη φυτών και αιθεροποιείται εν μέρει με αιθύλια

Αιθυλαιθέρας κυτταρίνης

Τα πολυμερή περιέχουν ομάδες υποκατεστημένου ανυδρικού παραγώγου της γλυκόζης με τον ακόλουθο γενικό τύπο:

$C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)$ όπου R_1 και R_2 μπορούν να είναι:

— H

— CH_2CH_3

Δοκιμασία	Περιεκτικότητα σε αιθοξύλια (-OC ₂ H ₅) τουλάχιστον 44 % και όχι παραπάνω από 50 % σε αιθοξύλια επί ξηράς ουσίας (που ισοδυναμεί με 2,6 αιθοξύλια κατ' ανώτατο όριο ανά μονάδα ανυδρογλυκόζης)
Περιγραφή	Ελαφρώς υγροσκοπική, λευκή έως υπόλευκη, άοσμη και άγευστη σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Πρακτικά αδιάλυτη στο νερό, σε γλυκερίνη και σε προπανοδιόλη-1,2, αλλά διαλυτή σε διάφορες αναλογίες σε ορισμένους οργανικούς διαλύτες ανάλογα με το περιεχόμενο σε αιθοξύλια. Η αιθυλοκυτταρίνη που περιέχει αιθοξύλια σε ποσοστό μικρότερο από 46-48 % είναι ευδιάλυτη σε τετραϋδροφουράνιο, σε οξικό μεθύλιο, σε χλωροφόρμιο και σε μείγματα αρωματικών υδρογονανθράκων-αιθανόλης. Η αιθυλοκυτταρίνη που περιέχει αιθοξύλια σε ποσοστό ίσο ή μεγαλύτερο από 46-48 % είναι ευδιάλυτη σε αιθανόλη, σε μεθανόλη, σε τολουόλιο, σε χλωροφόρμιο και σε οξικό αιθύλιο
B. Δοκιμή σχηματισμού μεμβράνης	Διαλύστε 5g του δείγματος σε 95g μείγματος τολουολίου και αιθανόλης, αναλογίας 80:20 (w/w). Σχηματίζεται ένα διαυγές, σταθερό, ελαφρώς κίτρινο διάλυμα. Ρίξτε λίγα ml του διαλύματος σε γυάλινο πιάτο και αφήνετε τον διαλύτη να εξατμιστεί. Σχηματίζεται μια πυκνή, σκληρή, συνεχής, διαφανής μεμβράνη. Η μεμβράνη είναι εύφλεκτη
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	3 % κατ' ανώτατο όριο (105 °C, 2 h)
Θεική τέφρα	0,4 % κατ' ανώτατο όριο
pH κolloειδούς διαλύματος συγκεντρώσεως 1 %	Ουδέτερο σε βάμμα ηλιοτροπίου
Αρσενικό	3 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Κάδμιο	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

8. Το κείμενο που αφορά τους κιτρικούς εστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων E 472γ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«E 472γ ΚΙΤΡΙΚΟΙ ΕΣΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΜΟΝΟ- ΚΑΙ ΔΙΓΛΥΚΕΡΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΛΙΠΑΡΩΝ ΟΞΕΩΝ

Συνώνυμα	Citrem Εστέρες του κιτρικού οξέος με μονο- και διγλυκερίδια Κιτρογλυκερίδια Μονο- και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων εστεροποιημένα με κιτρικό οξύ
Ορισμός	Μεικτοί εστέρες της γλυκερίνης με κιτρικό οξύ και λιπαρά οξέα που απαντούν στα εδώδιμα λίπη και έλαια. Τα προϊόντα αυτά είναι δυνατόν να περιέχουν μικρές ποσότητες ελεύθερης γλυκερίνης, ελευθέρων λιπαρών οξέων, ελευθέρου κιτρικού οξέος και ελευθέρων γλυκεριδίων και να έχουν εξουδετερωθεί, πλήρως ή εν μέρει, με υδροξείδιο του νατρίου ή υδροξείδιο του καλίου
Περιγραφή	Υγρά έως κηρώδη στερεά ή ημιστερεά, των οποίων το χρώμα ποικίλλει από υποκίτρινο έως ανοικτό καφέ
Ταυτοποίηση	
A. Θετικές δοκιμές γλυκερίνης, λιπαρών οξέων και κιτρικού οξέος	
B. Διαλυτότητα	Αδιάλυτοι σε κρύο νερό Κolloειδώς διαλυτοί σε ζεστό νερό Διαλυτοί σε λίπη και έλαια Αδιάλυτοι σε ψυχρή αιθανόλη

Καθαρότητα

Άλλα οξέα πλην του κιτρικού και των λιπαρών	Μη ανιχνεύσιμα
Ελεύθερη γλυκερίνη	2 % κατ' ανώτατο όριο
Ολική γλυκερίνη	Τουλάχιστον 8 % και όχι άνω του 33 %
Ολικό κιτρικό οξύ	Τουλάχιστον 13 % και όχι άνω του 50 %
Θεϊκή τέφρα (προσδιοριζόμενη στους 800 ± 25 °C)	Μη εξουδετερωμένα προϊόντα: 0,5 % κατ' ανώτατο όριο Μερικώς ή πλήρως εξουδετερωμένα προϊόντα: 10 % κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	3 % κατ' ανώτατο όριο, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ

Τα κριτήρια καθαρότητας ισχύουν για το πρόσθετο απαλλαγμένο από άλατα λιπαρών οξέων με νάτριο, κάλιο και ασβέστιο, αν και επιτρέπεται η παρουσία αυτών των ουσιών σε μέγιστη αναλογία 6 % (εκφρασμένη σε ελαϊκό νάτριο).»

9. Το κείμενο που αφορά το πυριτικό αργίλιο (καολίνης) Ε 559 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ε 559 ΠΥΡΙΤΙΚΟ ΑΡΓΙΔΙΟ (ΚΑΟΛΙΝΗΣ)**Συνώνυμα**

Καολίνης, βαρύς ή ελαφρύς

Ορισμός

Το ένυδρο πυριτικό αργίλιο (καολίνης) είναι ένας καθαρός λευκός πλαστικός πηλός ο οποίος συνίσταται από καολινίτη, πυριτικό αργιλικό αλάτι, άστριο και χαλαζία. Η επεξεργασία δεν πρέπει να περιλαμβάνει πύρωση. Ο ακατέργαστος καολιντικός άργιλος που χρησιμοποιείται για την παραγωγή πυριτικού αργιλίου θα περιέχει διοξίνη σε επίπεδο που δεν είναι επικίνδυνο για την υγεία ή ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο

Αριθ. EINECS

215-286-4 (καολινίτης)

Χημικός τύπος

$Al_2Si_2O_5(OH)_4$ (καολινίτης)

Μοριακό βάρος

264

Δοκιμασία

Περιεκτικότητα τουλάχιστον 90 % (σύνολο πυριτικού αλάτος και οξειδίου του αργιλίου, μετά την καύση)

Πυριτικό άλας (SiO_2) μεταξύ 45 % και 55 %

Οξείδιο του αργιλίου (Al_2O_3) μεταξύ 30 % και 39 %

Περιγραφή

Λεπτή, λευκή ή γκριζόλευκη, λιπαρή σκόνη. Ο καολίνης συνίσταται από χαλαρά συσσωματώματα τυχαία προσανατολισμένων στιβάδων από νιφάδες καολινίτη ή από μεμονωμένες εξαγωνικές νιφάδες

Ταυτοποίηση

A. Θετικές δοκιμές οξειδίου του αργιλίου και πυριτικού αλάτος

B. Περιθλάση ακτίνων X

Χαρακτηριστικές κορυφές σε 7,18/3,58/2,38/1,78 Å

Γ. Απορρόφηση IR

Κορυφές σε 3 700 και 3 620 cm^{-1}

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την καύση

Μεταξύ 10 και 14 % (1 000 °C, σταθερό βάρος)

Υδατοδιαλυτές ύλες

0,3 % κατ' ανώτατο όριο

Ύλες διαλυτές σε οξέα

2 % κατ' ανώτατο όριο

Σίδηρος

5 % κατ' ανώτατο όριο

Οξείδιο του καλίου (K_2O)

5 % κατ' ανώτατο όριο

Άνθρακας

0,5 % κατ' ανώτατο όριο

Αρσενικό

3 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

Μόλυβδος	5 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

10. Το ακόλουθο κείμενο που αφορά την 4-εξυλοεσορκινόλη E 586 παρεμβάλλεται μετά το γλυκονικό ασβέστιο E 578:

«E 586 4-ΕΞΥΛΟΕΣΟΡΚΙΝΟΛΗ

Συνώνυμα	4-εξυλο-1,3-βενζοδιόλη Εξυλοεσορκινόλη
Ορισμός	
Χημικές ονομασίες	4-εξυλοεσορκινόλη
Αριθ. EINECS	205-257-4
Χημικός τύπος	C ₁₂ H ₁₈ O ₂
Μοριακό βάρος	197,24
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα 98 % επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτο σε αιθέρα και ακετόνη· δυσδιάλυτο σε νερό
B. Δοκιμή νιτρικού οξέος	Σε 1 ml κορεσμένου διαλύματος του δείγματος, προσθέστε 1 ml νιτρικού οξέος. Παράγεται ένα ανοικτό κόκκινο χρώμα
Γ. Δοκιμή βρωμίου	Σε 1 ml κορεσμένου διαλύματος του δείγματος, προσθέστε 1 ml υπό δοκιμασία διάλυμα βρωμιούχου ύδατος. Διαλύεται ένα κίτρινο, κροκιδώδες ίζημα και παράγει ένα κίτρινο διάλυμα
Δ. Πεδίο τιμών σημείου τήξης	62 °C-67 °C
Καθαρότητα	
Οξύτητα	0,05 % κατ' ανώτατο όριο
Θεική τέφρα	0,1 % κατ' ανώτατο όριο
Εσορκινόλη και άλλες φαινόλες	Ανακινείτε περίπου 1 g του δείγματος με 50 ml ύδατος για λίγα λεπτά, και μετά από την διήθηση προσθέστε στο διήθημα 3 σταγόνες υπό δοκιμασία διαλύματος τριχλωριούχου σιδήρου. Δεν παράγεται κόκκινο ή κυανό χρώμα
Νικέλιο	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	3 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

11. Το ακόλουθο κείμενο που αφορά την πουλουλάνη E 1204 παρεμβάλλεται μετά την πολυδεξτρόζη E 1200:

«E 1204 ΠΟΥΛΟΥΛΑΝΗ

Ορισμός	Γραμμική, ουδέτερη γλυκάνη που αποτελείται κυρίως από μονάδες μαλτοτριόζης που συνδέονται με -1,6 γλυκοσιδικούς δεσμούς. Παράγεται με ζύμωση από υδρολυμένο άμυλο κατάλληλο για τροφή, με τη χρήση μη τοξινογόνου στελέχους του <i>Aureobasidium pullulans</i> . Μετά την ολοκλήρωση της ζύμωσης, απομακρύνονται με μικροδιήθηση τα κύτταρα του μύκητα, το διήθημα αποστειρώνεται με θέρμανση ενώ οι χρωστικές και άλλοι επιμολυντές απομακρύνονται με προσρόφηση και χρωματογραφία ανταλλαγής ιόντων
----------------	---

Αριθ. EINECS	232-945-1
Χημικός τύπος	(C ₆ H ₁₀ O ₅) _x
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε γλυκάνη 90 % επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή ή σχεδόν λευκή άοσμη σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Διαλυτή σε νερό, πρακτικά αδιάλυτη σε αιθανόλη
B. pH διαλύματος συγκεντρώσεως 10 %	5,0-7,0
Γ. Καθίζηση με πολυαιθυλενογλυκόλη 600	Προσθέστε 2 ml πολυαιθυλενογλυκόλης 600 σε 10 ml υδατικού διαλύματος πουλουλάνης 2 %. Σχηματίζεται λευκό ίζημα
Δ. Αποπολυμερισμός με πουλουλανάση	Ετοιμάστε δύο δοκιμαστικούς σωλήνες, τον καθένα με 10 ml διαλύματος πουλουλάνης 10 %. Προσθέστε 0,1 ml διαλύματος πουλουλανάσης με δράση 10 μονάδες/g στον ένα δοκιμαστικό σωλήνα, και 0,1 ml νερό στον άλλο. Μετά την επώαση σε περίπου 25 °C για 20 min, το ιξώδες του διαλύματος που υπέστη επεξεργασία με πουλουλανάση είναι εμφανώς χαμηλότερο από το ιξώδες του διαλύματος που δεν υπέστη επεξεργασία
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	6 % κατ' ανώτατο όριο (90 °C, πίεση 50 mm Hg κατ' ανώτατο όριο, 6 h)
Μono-, δι- και ολιγοσακχαρίτες	10 % κατ' ανώτατο όριο, εκφραζόμενοι σε γλυκόζη
Ιξώδες	100-180 mm ² /s (υδατικό διάλυμα 10 % w/w στους 30 °C)
Μόλυβδος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Ζυμομύκητες και ευρωτομύκητες	100 αποικίες ανά γραμμάριο, κατ' ανώτατο όριο
Κολοβακτηρίδια	Απουσία σε 25 g
Salmonella	Απουσία σε 25 g»

12. Το ακόλουθο κείμενο που αφορά το αργιλιούχο οκτενυλοηλεκτρικό άμυλο E 1452 παρεμβάλλεται μετά το ακετυλιωμένο οξειδωμένο άμυλο E 1451:

«E 1452 ΑΡΓΙΛΙΟΥΧΟ ΟΚΤΕΝΥΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΑΜΥΛΟ

Συνώνυμα	SAOS
Ορισμός	Το αργιλιούχο οκτενυλοηλεκτρικό άμυλο είναι άμυλο εστεροποιημένο με οκτενυλ-ηλεκτρικό ανυδρίτη και επεξεργασμένο με θειικό αργίλιο
Περιγραφή	Λευκή ή σχεδόν λευκή σκόνη ή κόκκοι ή (εάν έχει προζελατινοποιηθεί) νιφάδες, άμορφη σκόνη ή χονδρά σωματίδια
Ταυτοποίηση	
A. Εάν δεν έχει προζελατινοποιηθεί: με παρατήρηση με μικροσκόπιο	
B. Χρώση με ιώδιο θετική (βαθύ κυανούν έως ανοικτό κόκκινο χρώμα)	

Καθαρότητα

(όλες οι τιμές εκφράζονται σε άνυδρο προϊόν εκτός της απώλειας κατά την ξήρανση)

Απώλεια κατά την ξήρανση

21 % κατ' ανώτατο όριο

Οκτενυληλεκτυλομάδες

3 % κατ' ανώτατο όριο

Υπόλειμμα οκτενυληλεκτρικού οξέος

0,3 % κατ' ανώτατο όριο

Διοξείδιο του θείου

50 mg/kg κατ' ανώτατο όριο για τροποποιημένα άμυλα σιτηρών

10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο για άλλα τροποποιημένα άμυλα, εκτός αν άλλως καθορίζεται

Αρσενικό

1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

Μόλυβδος

2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

Υδράργυρος

0,1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

Αλουμίνιο

0,3 % κατ' ανώτατο όριο»